

UN BAT DE SOL

I

Els dependents salten pels taulells
amb un esclop a l'estrep
i fan a mans conductors als autobusos.
Tant per tant, les mecanògrafes
subalternen una batalla sorda.
Naps i cols de la mateixa corda
d'amics uterins miren créixer
el blat de moro.

Culleretes saboroses d'espina llarga
s'escolen per una alatxera
i entren al musiquer del paladar.
La gavella regala galetes de ressopó
i s'empatolla amb ruqueries
de fetges de canícules que, adúlteres,
s'esgargamellen en una atàxia
incontestable i amb mal gust
de sacsons desfets.

II

Per ingressar a les aules,
qualsevol central tèrmica
s'ha de meravellar. Veiem
el far, a on anirem.
La coïssor en un genoll
que fuma arriba a ésser
tan gratificant
com la fosforescència
de les sardines en la foscor.
La concepció immaculada
dels fongs no exclou pas
l'estatura burgesa
d'un proletari boig assegut
a la terrassa d'un bar.

III

En aquelles zones,
les epidèmies eren
considerades, pels espanyols,
un càstig diví i, absurdament,
ensem pecaminoses;
i, com els francesos,
els súbdits del rei de Castella
arrossegaven fama d'antipàtics.
I amb la lluentor
de llurs testes rasurades
s'enravenxinaven tant tant
que ensenyaven l'orella sense parar,
a la qual cosa els anglesos
contestaven subministrant-los gas,
que imposaven sota pena de galera.

i IV

Colzes resoluts van fent cops
de colze als altres colzes
que així mateix fan cops de colze,
i d'aquesta manera tan barroera
les multituds xoquen les unes
amb les altres en una rècula
de batalles que configuren
una guerra santa.

I jo, amb els colzes sobre un ampit,
faig el meu turisme particular
per països que no han existit mai.

Diu que en Raymond Roussel féu la volta
al món sense treure el cap
d'una cabina del seu iot.

Amb una ganyota em dirigeixo
a les restes troglodítiques
de Cales Coves (a prop de Sant Climent,
a l'illa de Menorca) pel senderó
insegur i polsegós que va
fins en un antic barranc
que, no gaire més enllà,
s'esbadella davant per davant
de la Grècia clàssica.